

Side 8

Hvorfor kan jeg ikke blive udredt?

Mai-Britt Corsini, 54

Lidt eftertænkksomhed

Af Lone McColaugh, landsformand for Leverforeningen

I dette nummer af Levernnyt har vi en beretning om et af vore medlemmers otte års lange sygdomsforløb. Et forløb, som ulykkeligvis ikke har ledt frem til en diagnosticering, og som har bevaret Mai-Britt Corsini i et 'ingenmandsland', som hun selv udtrykker det. Det er et nærmest grotesk forløb at læse om, og som automatisk får læseren til at stille spørgsmålet "Hvad er der gået galt?" - for noget må være gået galt.

Vores sundhedssystem skulle være gearret til at hjælpe borgere, som er syge på den ene eller anden måde. Det er i hvert fald det, vi alle forventer. At der så er personer som Mai-Britt med så mange og komplicerede symptomer, som ikke kan diagnosticeres 100%, viser kun med al tydelighed, at systemet skal leve op til de forventnin-

ger om samarbejde, vi som brugere af systemet har behov for. Der skal gøres alt for, at vi som brugere får en hurtig, smidig og effektiv behandling og en oplevelse af, at systemet er til for os. Hverken patienter eller pårørende skal bruge helt unødvendige ressourcer, såvel personlige som økonomiske, i et krævende sygdomsforløb, hvor måske alle ens livsforhold er under stærkt pres.

En anden artikel viser desværre, at praktiserende læger ikke ved nok om de sygdomme, som kroniske patienter kommer med. Mange patienter udtrykker, at deres egen læge bruger alt for lang tid, før de får afklaret et sygdomsforløb. Mange mener, at de praktiserende læger bør få styrket deres kompetencer. Nok igen et område, der bør sættes ressourcer ind på.

Et tredje emne, der skaber lidt eftertænkksomhed, er dét, at der skal dyre kampagner i medierne, for at danskerne får sig tilmeldt donorregistret. I den uge i juni, hvor der var kampagne i medierne om organ donation, tilmeldte 10.000 personer sig til registeret. Det er jo dejligt, men det skulle gerne være sådan, at alle borgere selv var tvunget til at tage stilling til spørgsmålet om organ donation. Men så længe, vi skal have spørgsmålet 'serveret' direkte gennem medierne, er det nødvendigt med den aktive indsats. Som vi også ser frivillige gør ved f.eks. at udbrede emnet i skolerne og på uddannelsesinstitutioner. En stor tak til dem.

God læsning. ●

INDHOLD

- 2 Leder
- 3 Frivillige oplyser om organdonationen
- 4 IT-fejl i donorregistret
- 5 Vi vil gerne spare penge
- 5 Sommertur til Randers Regnskov

- Patienterne og de pårørende 6
- Kronisk syge tvivler på egen læges evner 7
- Portræt af Mai-Britt Corsini 8
- Efterårsmøde med spændende foredrag 11
- Julearrangement 12
- Opstart af pårørendegruppe 12

LEVERN NYT nr. 3 - 2015

Udgives af
Leverforeningen
Åløgkehaven 30, 5000 Odense C
www.leverforeningen.dk
Facebook.com/leverforeningen

LEVERN NYT udsendes fire gange årligt til Leverforeningens medlemmer samt til leverafsnit på landets hospitaler.

Redaktion
Per Baltzersen Knudsen, redaktør
Tlf.: 2223 1802, e-mail: pbk@tdcadsl.dk

Redaktionsudvalg
Lone McColaugh, Per Baltzersen Knudsen

Forsidefoto
Mai-Britt Corsini (privatfoto)

Layout / tryk
Per Baltzersen Knudsen / Faxe Bogtryk - Grafisk

Oplag
450

Næste nummer / redaktionel deadline
Oktober 2015 / 1. oktober 2015

Annoncer
Kæthe Jørgensen
Tlf.: 6615 8218, e-mail: katejor@hotmail.com

Information om Leverforeningen

Leverforeningen ...

... er en landsdækkende patientforening, der blev startet af levertransplanterede i 1991.

... har til formål at varetage interesserne for leversyge, levertransplanterede og deres pårørende.

... arbejder sammen med andre patientforeninger og repræsenterer medlemmerne overfor det offentlige - bl.a. Sundhedsstyrelsen.

... er medlem af Oplysning om Organdonation, der arbejder for større donortilgang.

... har efter behov en socialrådgiver og en psykolog tilknyttet.

Patient-til-patient ordning. Har du eller en af dine nærmeste brug for at tale med én, der har været et sygdomsforløb igennem, der ligner dit? Gennem Leverforeningen har du mulighed for at blive sat i kontakt med andre patienter.

Socialt samvær. Leverforeningens generalforsamling afholdes hvert år i februar/marts. Derudover arrangerer Leverforeningen hvert år sammenkomster for medlemmerne og deres pårørende.

Levernyt. Som medlem får du tilsendt Levernnyt 4 gange om året.

Hvad koster det at være medlem af Leverforeningen?

Enkeltkontingent: Kr. 200,- pr. år
Familielkontingent: Kr. 275,- pr. år

Information og indmeldelse:

Landsformand:
Lone McColaugh
Åløgkehaven 30, 5000 Odense C
Tlf.: 2250 1250
Bankreg.nr.: 1551, Kto.nr.: 7788304
Giro: 778-8304
E-mail: formand@leverforeningen.dk
Hjemmeside: www.leverforeningen.dk

Frivillige oplyser unge om organdonationens betydning

Der er helt stille i klassen af handelsstuderende, når ordene fra os siges: "Familien og jeg har fortrudt, vi sagde nej til organdonation, men vi var ikke forberedt." "Hvad en ny lever gjorde for mig? At jeg ikke skulle dø indenfor nogle få år, og at jeg fik et nyt liv". Dette er udtalelser fra to frivillige fra Leverforeningen, der holder foredrag på skoler og gymnasier sammen med andre frivillige fra bl.a. nyre-, hjerte- og lungeforeningen. Fælles for de frivillige er, at de alle har haft organdonation tæt inde på livet.

Af Britt Poulsen og Per Baltzersen Knudsen, Leverforeningen

Foredragene sker i det såkaldte Info-team, som foreningen Oplysning om Organdonation står bag - en forening Leverforeningen er medlem af.

De intense beretninger vækker til eftertanke

I november sidste år gik besøget til Niels Brock Handelsgymnasium i København. Her stod lærer, Helga König Jacobsen, der selv er hjertetransplanteret, bag dagen, hvor de unge studerende får et helt specielt emne på skemaet - organdonation. Hver af de 7 klasser fik 6-7 helt personlige beretninger fra frivillige om formiddagen, og efter frokost skulle de arbejde i grupper om forskellige områder indenfor emnet.

"Overordnet var eleverne meget positive over dagens forløb og emne. Som de sagde, kunne vi ikke i bøger, foldere eller lignende have fået den samme (intense) viden, som vi fik på baggrund af de forskellige beretninger. Emnet fandt de meget interessant og vigtigt, men de var også ærlige og sagde, at de aldrig villet have beskæftiget sig med det, hvis det ikke havde været en del af den tvungne undervisning. Jeg forklarede dem nemlig, at vi som en del af faget Sundhed skulle behandle emnet Organdonation. Noget af en 'hård kost' vi præsenterede eleverne for fra kl 8 om morgenen... liv, død, sygdom osv. osv.", udtaler Helga König Jacobsen.

Organdonation diskuteres derhjemme

Helga König Jacobsens kollega, Bonnie Falck, fortæller videre, at "alle de foredragsholdere, som besøgte 1S var alle gode til at tale "lige ud af posen" til/med eleverne med hver deres indfaldsvinkel og historie. Klassen var dog ikke super engagerede, da de skulle løse deres klasseopgave. Jeg ser alligevel dagen som en meget

stor succes, for i den efterfølgende snak med klassen havde rigtig mange elever noget at sige i retning af "at de havde talt om emnet derhjemme, så nu kendte deres forældre deres holdning" osv. Eleverne er jo primært under 18 år, hvorfor andre skal kende deres holdning. Mange tanker om et svært emne blev sat i gang, og det er jo i min optik faktisk hovedformålet med dagen".

Hvis vi kan få unge til at tage stilling

Britt Poulsen var en af de to frivillige fra Leverforeningen, der holdt foredrag. "Det var første gang, jeg var ude som frivillig informatør. Sammen med en anden frivillig, en kvinde, der har doneret en nyre til sit barnebarn, var vi ude i tre forskellige klasser. Det var en stor oplevelse at stå foran

de store elever - de var lidt morgentrætte at se på. Så vi var spændte på, om vi kunne fange deres interesse? Jeg skal da lige love for, de var lydhøre, da vi fortalte vores historier - og spørgelystne om alt omkring organdonation.

Vi nåede også at tale om abortlovgivning - tja, vi kom meget vidt omkring, og lige der ser jeg det som en fordel, at jeg ikke er helt ung mere. For jeg har jo været med, fra før det overhovedet var muligt at transplantere. Jeg tror, at det er godt med flere forskellige vinkler. Den indfaldsvinkel, der kommer på organdonation, når der bliver sat ansigter, navne og rigtige mennesker på, er vigtige indslag i debatten om organdonation", afslutter Britt.

(fortsættes næste side)

Den personlige historie brænder mest igennem

Den 3. februar var Britt og Per så på ny ude og fortælle. Denne gang inviteret ud i en 10. klasse på Øresundsskolen i Helsingør. Liselotte Pilgaard, lærer på Øresundsskolen, udtaler: "Vi har i 10. klassen i Medie- og Samfundslinjen arbejdet med menneskerettigheder og medborgerskab. Målet var at give eleverne en viden om rettigheder og pligter som borger, men også åbne deres øjne for, hvordan man selv kan blive aktiv medborger.

Vi var så heldige at have besøg af Amnesty International, Røde Kors og så Oplysning om Organdonation. Som lærere kan vi undersøge og videreformidle det meste stof, men den personlige historie som patient eller pårørende brænder mest igennem, når den fortælles af mennesker, som selv har gennemlevet det. Derfor var vi glade for at have besøg af Britt og Per, som kunne fortælle om deres erfaringer med organdonation.

Frivillige sår frø

Forud for besøget havde en gruppe elever fordybet sig i emnet og videreformidlet det til resten klassen, så alle havde en mindre

viden om emnet. Ikke overraskende havde de færreste elever tænkt over organdonation, og de havde derfor ikke taget stilling til hverken at modtage organer eller lade sig registrere som donor.

Besøget gjorde indtryk på de unge mennesker og nogle stykker har efterfølgende talt med deres familie om organdonation. For flere var det en øjenåbner for, hvor vigtigt det er at tage stilling til emnet, og hvilken

betydning det har for de mennesker, som modtager organer. Det har sået frø hos de unge mennesker, og det skal have tid til at spire.

Til august starter et nyt kuld elever, og vi ser frem til, i løbet af det kommende skoleår, igen at kunne invitere gæster, som kan fortælle den personlige historie om organdonation", afslutter Liselotte Pilgaard.

IT-fejl i donorregistret

Kilder: Sundhed.dk og TV2 Nyhederne Online/14.7.2015; redigeret af Per Baltzersen Knudsen

En teknisk fejl på sundhed.dk har betydet, at 37.000 personer tilmeldt i donorregistret siden april i år har været midlertidigt blokeret fra at donere organer. 318 tilmeldinger er aldrig blevet registreret. Det oplyser Ministeriet for Sundhed og Ældre.

Tvivl om registreringer

Sundhed.dk - det offentlige sundhedsvæsen på nettet - opdagede i forbindelse med en teknisk opdatering i februar i år, at registreringer eller ændringer i Donorregistret ikke altid slog igennem i databasen på Rigshospitalet.

"Det betød, at borgerne ikke automatisk har fået besked, hvis deres tilmelding eller ændring, ikke er blevet registreret," udtaler direktør for sundhed.dk, Morten Elbæk Petersen.

Den 2. juli i år fik 37.000 danskere derfor et brev med besked om, at der er opstået

tvivl om, hvorvidt de er registreret i donorregistret, som de ønsker, og deres tilmelding er derfor midlertidigt blevet markeret som et nej til organdonation fra april i år.

Markeringen ophører den 15. september i år, med mindre de berørte selv går ind og bekræfter, at de er registreret korrekt inden den dato.

Livsvigtige organer kan gå tabt

Karin Riis-Jørgensen, der er formand for foreningen 7liv, mener, at det er dybt beklageligt, at sådan en fejl kan ske:

"Der kunne være tilfælde, hvor en person var omkommet, og de pårørende ikke kendte hans eller hendes holdning. Dermed kan man ende med at tilsidesætte den afdødes ønske om at ville donere og redde liv. Det er i forvejen svært at få folk til at melde sig til, og her er der altså en masse mennesker, der har gjort sig nogle tanker og en indsats for at være i registret

- og så tilsidesætter man deres ønsker i en periode på grund af en fejl. Det synes jeg er noget sløseri og uansvarligt," siger Karin Riis-Jørgensen

Foreningen 7liv arbejder for, at alle danskere automatisk skal være tilmeldt donorregistret fra fødslen - så man i stedet for at melde sig aktivt til, skulle melde sig aktivt fra. Undersøgelser har vist, at ni ud af ti danskere er positive over for organdonation, men mindre end 20 procent af os står i donorregistret.

Det vil være ubærligt

"Mange lever-, nyre-, hjerte- og lungepatienter har stået på venteliste til et nyt organ i kortere og længere tid. Det er under al kritik, at der kan ske sådan en fejl, som potentielt kan have alvorlige konsekvenser for disse mennesker. Hvis nogen, som gerne ville have givet deres organer videre, er blevet forhindret i det på grund af en it-fejl, og hvis nogen kunne have fået et bedre liv eller have overlevet deres sygdom, så er det selvfølgelig ubærligt," udtaler Lone McColaugh, formand for Leverforeningen, til sagen.

Det er beklageligt (fortsat fra s. 4)

Ministeriet for Sundhed og Ældre, der står bag Sundhed.dk, oplyser i en kommentar:

”Det er beklageligt, at teknikken på sundhed.dk har fejlet, så der er opstået tvivl om registreringerne i Donorregisteret. Derfor har vi også i samarbejde med medarbejderne på sundhed.dk arbejdet på hurtigt at få afdækket, hvor mange registreringer der er tale om og få sikret, at oplysningerne i registret er korrekte.”

Der står aktuelt 423 danskere på venteliste til et nyt organ. Cirka hver anden uge dør en person på venteliste.

Hvad mener du om dette?

Vi vil gerne spare penge

I takt med portoens stigning er vores udgifter til udsendelse af breve også steget. Vi ønsker derfor at gå over til udsendelse via e-mail til de af vores medlemmer, der ønsker dette. Det vil også lette arbejdsbyrden ift. pakning og spare på kuvertudgifterne. Der var på generalforsamlingen i marts opbakning om denne tanke.

Gælder kun breve

Det vil kun gælde breve f.eks. indkaldelse til generalforsamlingen med opkrævning af kontingent og evt. rykkere.

Det gælder ikke Levernyt, som vi fortsat gerne vil bevare og sende med fysisk post. Levernyt har en værdi at have liggende synligt og at kunne give videre til andre, der ønsker at læse det. Endvidere vil vi gerne have det liggende på leverafdelin-

gerne på landets hospitaler til leversyge og deres pårørende, der ikke kender foreningen og måske derfor bliver nye medlemmer. Sidst – men ikke mindst - har bladet også opmærksomhed hos personalet på hospitalerne.

Det skal du gøre

Hvis du gerne vil bakke op om dette, skal du sende os den mailadresse, som du ønsker fremtidig post sendt til. Send adressen og dit navn og efternavn til **formand@leverforeningen.dk** •

På forhånd tak - bestyrelsen

Sommertur til Randers Regnskov - uden regnvejr

Ved årets sommerudflugt lørdag d. 21. juni deltog ca. 50 personer - medlemmer fra nær og fjern med pårørende og børn/børnebørn.

Imponerende anlæg

Inden spisning kunne vi alle gå rundt og nyde de fantastiske omgivelser med eksotiske planter, fugle og dyr. Hovedattraktionerne var i år det ny anlæg til jaguarerne. Et imponerende anlæg de store katte trives godt i. Andre attraktioner var alle de virkelig flotte sommerfugle, der er i Regnskoven. Et meget smukt syn. Men det, der nok gjorde størst indtryk, var alle de små aber, der var overalt. Sjove er de og slet ikke bange for alle de besøgende, som de ser dagligt 'snager i deres liv'.

Buffet bød op til en livlig snak

Kl. 13 dannede restaurant Frilandsgården i DanmarksParken rammerne om vores frokost. Vi fik en dejlig buffet og snakken gik livligt blandt deltagerne om alt.

Efter frokosten fik alle igen lejlighed til at

gå en tur rundt og måske se andre dyr, man ikke nåede at se inden frokosten, og der var nok at gå efter. Også for fotografierne, ja - det var det rene slaraffenland.

Nye ansigter

Vi fornemmede bagefter, at alle fik en oplevelsesrig dag i de flotte og spændende omgivelser. Igen var der flere, der i Facebook-gruppen takkede for en hyggelig og spændende dag. Og der var heldigvis en række nye ansigter, som det var en stor glæde for os at møde og få talt med.

Til alle skal dog lyde en rigtig STOR tak for, at I bakkede op om arrangementet.

Patienterne og de pårørende på Folkemødets dagsorden

For femte år i træk indtog tusinder af mennesker over fire dage de to små bysamfund Allinge og Sandvig på Bornholm. Leverforeningen var inviteret til at være med i et debatmøde arrangeret af avisen Dagens Medicin og Kommunikationsbureauet Effector. Jeg deltog i mødet som repræsentant for foreningen og indgik her og ved et par andre arrangementer med frivillige fra andre patientforeninger.

Af Per Baltzersen Knudsen, Leverforeningen

Folkemødet er en helt unik platform

Folkemødet foregik den 11-14. juni, og det var en folkefest uden lige: Over 100.000 besøgende, 2300 arrangementer og over 700 arrangører. Folkemødet i Allinge er en unik platform med åbne debatter, hvor politikerne møder borgere, erhvervsfolk og organisationer under uformelle former. Det er her, der planlagt eller tilfældigt, kan skabes kontakter på kryds og tværs. Det skete også for mig.

Patientrådet

Min deltagelse i et af debatmøderne hos Dagens Medicin/Effector varede 45 minutter, hvilket er en typisk varighed ved de forskellige arrangementer. Det foregik i et stort telt, kaldt 'SundhedsParlamentet', i en forhave til en privat ejendom. Ja, sådan udnyttes ALLE frie arealer i den lille by under Folkemødet.

Debatmødet havde følgende overskrift: 'PATIENTRÅDET – Tre patienter udfordrer politikerne på sundhed', hvor der var tre overordnede temaer:

1. Hvordan får patienterne bedre mulighed for at have et arbejde?
2. Hvordan undgår vi, at familien får rollen som sygehjælper?
3. Hvordan kan patienten bedre inddrages i behandlingen, så fejl minimeres?

Deltagerne var Lise Müller (SF), regionsrådsmedlem, Region Hovedstaden; Ole Glahn (RV), medlem af KL's Social- og Sundhedsudvalg og kommunalbestyrelsesmedlem i Kalundborg; Kirstine Bukhave, psoriasispatient; Jette Bay, sclerosepatient og jeg som levertransplanteret. De to andre patienter, var som jeg, også medlem af deres respektive patientforening.

Tiden er kort, men der lyttes

Den 'effektive taletid' for hver enkelt pa-

De fem debatdeltagere i Patientrådet udfordres af ordstyreren. Foto: Effector

tients emne blev vel 10-12 minutter, som inkluderede kort spørgsmål fra ordstyreren, svar fra de to politikere og evt. kommentarer fra de andre patienter ud fra deres erfaringer. Jeg fik fra ordstyreren stillet spørgsmål omkring emnet 'Hvordan får patienterne bedre mulighed for at have et arbejde', og jeg fremførte dels mine egne erfaringer, og dels viden jeg havde om enkelte andre patients udfordringer ifm. at være i eller at komme i arbejde og forslag til en løsning.

Medlemmer gav input på Facebook

Inden jeg tog til Folkemødet, havde jeg skrevet i Leverforeningens Facebook-gruppe om forslag til spørgsmål indenfor de tre områder, som jeg kunne stille, hvis jeg fik nok taletid. Jeg fik stillet et spørgsmål til begge politikere, om hvad der kan gøres i.f.t. de pårørendes situation bl.a. fra kommunernes side. Et spørgsmål, som Hanne Dalsager havde stillet. Ole Glahn svarede bl.a., at han tillagde dette stor vigtighed, og at det både menneskeligt og økonomisk ikke gik, at pårørende også endte med at blive syge. Han lovede, at han vil tage dette område op på næste KL-møde i august.

Han synes ligeledes, det er vigtigt, at pa-

tienter og pårørende er med i en patientforening for ikke at føle sig alene med sygdommen, for at kunne få gode råd og hjælp.

Politikerne noterede ned, svarede og ville tage vores spørgsmål med i deres arbejde.

Efter debatten

Jeg fik også meget kort talt med de to politikere efter debatten og fik her aftalt at sende dem et eksemplar af Levernyt, som jeg viste dem, samt nogle ekstra spørgsmål jeg ikke fik stillet.

Et halvt minut efter debatmødets afslutning kom to kvinder fra foreningen 'Pårørende i Danmark' op til mig. De sagde, de med stor interesse havde lyttet til det, jeg havde sagt om 'de pårørende', og meget gerne ville i dialog med Leverforeningen. De kunne måske hjælpe os, da de jo arbejdede for bedre muligheder/forhold for de pårørende. Det passede rigtig godt, kunne jeg fortælle, da vi pt. havde stiftet en 'Pårørendegruppe' i Leverforeningen (læs side 12).

Der var vel ca. 50 tilhørere – bl.a. praktiserende læger, frivillige fra forskellige patientforeninger og direktøren for Kræftens

Bekæmpelse, som skulle på i den efterfølgende debat.

Patientforeninger i samarbejde

Dagen efter kom jeg tilfældigt forbi et telt, kaldt LøsningsLaboratoriet, hvor kommunikationsbureauet LEAD sammen med seks patientforeninger havde debatmøde - men i form af fire arbejdsgrupper. Jeg syntes, at emnerne lød særdeles interessante og relevante ift. egne og medlemmer i Leverforeningens udfordringer og kom med i to af disse grupper.

Det er patientforeningerne for Psoriasis, Morbus Bechterew (gigt), Colitis Crohn (mave/tarm), Foreningen Unge med Gigt, Gigtramte Børns Forældreforening og HS Danmark (hudsygdom), som er gået sammen i et patientnetværk 'De autoimmune'. Der er mere end 1,7 millioner danskere, der lever med en kronisk sygdom - herunder 250.000 med en autoimmun lidelse, så de seks foreninger repræsenterer mange, mange flere end dem, der er i deres respektive foreninger.

Seriøst forarbejde

Titlen for debatmødet var 'Et kronikerelev i Kontrol', hvor der så var arrangeret fire debatområder/debatgrupper - Arbejdsfastholdelse, Den gode konsultation, Uddannelse og Det sociale felt - hvor jeg deltog i de to første. Her sad jeg sammen med frivillige medlemmer fra de seks foreninger samt enten en politiker, en repræsentant fra en kommune eller fra Kommunernes Landsforening og diskuterede løsninger til nogle af de udfordringer, patienterne møder i hverdagen indenfor de fire områder.

Jeg vidste IKKE, at de seks foreninger var i dette netværk, og der var foretaget en undersøgelse blandt 1.382 kronikere og deres pårørende fra de seks foreninger, som så var grundlaget for debatmødets

fire debatområder. Men jeg gav mine input og lyttede ivrigt efter, hvad der blev sagt og oplevede, at jeg og andre fra Leverforeningen må have oplevet meget af det, de diskuterede.

Løsningerne skal realiseres

Forslagene/løsningerne fra de fire arbejdsgrupper debat er efter Folkemødet blevet opsamlet i et 'Løsningskatalog'. Målet var, at debatterne skulle konkretisere, hvad der skal til før otte løsninger bliver omsat fra forslag til konkrete ændringer. Det lykkedes rigtig godt, og der kom en stribe forslag til konkrete anvisninger til videre handling overfor bl.a. politikere og kommuner.

De fire arbejdsgrupper i fire forskellige workshops i LøsningsLaboratoriet. Gruppen forrest diskuterer 'Arbejdsfastholdelse'. Foto: LEAD

Et særdeles interessant arrangement og ikke mindst samarbejde, som Leverforeningen nu overvejer mulighederne i.

Leverforeningen kom således på dagordenen i den politiske debat - ja, sådanne muligheder giver Folkemødet.

Personligt var deltagelsen i Folkemødet en stor oplevelse i en kæmpe politisk folkefest på alle niveauer og i fantastisk vejr og natur. Hvert år har slået rekord i publikum og antal arrangører - for det SKAL virkelig opleves live. Det er ikke forkert, når Folkemødet markedsføres som 'Danmarks festival om samfundets muligheder og udfordringer'.

Såfremt du vil vide mere om Folkemødet gå ind på www.brk.dk/folkemoedet •

Kronisk syge tvivler på egen læges evner

Kilde: Dagensmedicin.dk/11.6.15

De praktiserende læger ved ikke nok, mener mange kronisk syge patienter

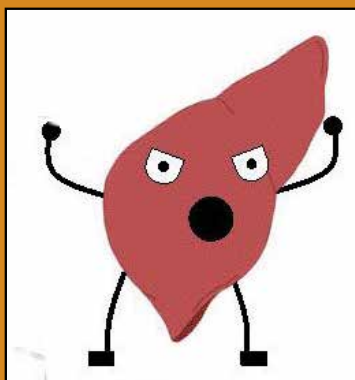
Hver anden kronisk syg er utryg ved de praktiserende lægers kendskab til deres sygdom, viser ny undersøgelse, som paraplyorganisationen Danske Patienter har foretaget blandt 5.000 patienter.

Mere end hver tredje patient svarer i undersøgelsen, at deres egen læge ikke vidste nok om deres sygdom, og hver anden svarer, at lægen ikke kendte nok til deres symptomer. »Patienterne oplever, at der i dialogen med egen læge går alt for lang tid, før man kommer ind til kernen af, hvad de fejler,« siger direktør i Danske Patienter Morten Freil til Ritzau.

Danske Patienter efterlyser, at de praktiserende læger får styrket kompetencerne. I de praktiserende lægers organisation, PLO, henviser næstformand Niels Ulrich Holm til, at mange læger er pressede, fordi både patienter og sygehuse stiller store krav. Dertil kommer ifølge næstformanden, at sygehuslægerne ofte er meget hurtige til at kaste ansvaret for behandlingen tilbage til de praktiserende læger. •

EN FRISK LILLE FYR 'LEVER-LIVET'

Vi bliver rigtig glade for at få input og kreative henvendelser fra medlemmerne. Vi har bl.a. fået tegningen af denne lille friske figur fra et medlem, Mette Juel Christensen, fra Greve. Det er sønnen, Martin, der har tegnet den. Han er ung, kreativt menneske, som holder af at tegne. Navnet, med en fin dobbeltbetødning, har han også fundet på. Vi siger 1000 tak til Martin for sit sjove bidrag.

Hvad mener du?

Deltag i debatten!
facebook gruppen

”Hvorfor kan jeg ikke blive udredt?”

I Gilleleje i Nordsjælland træffer vi 54-årige Mai-Britt Corsini. Mai-Britt har i over otte år levet med lammelser, træthed, konstante smerter, kramper, svimmelhed og udtalt hukommelsesbesvær. Hun har kæmpet i og udenfor det danske sygehussystem for at få stillet en diagnose på sin sygdom, men lægerne har ikke kunnet stille en og har desværre heller ikke bevist, at de meget gerne vil, mener Mai-Britt. Oveni de fysiske lidelser har det været et ulideligt psykisk pres og haft store økonomiske og familiære konsekvenser. Mai-Britts to børn, som i dag er 19 og 22 år, måtte i 2007 flytte til deres far i London pga. hendes sygdom.

Redigeret af Per Baltzersen Knudsen, Leverforeningen

Levet et sundt liv

”Mit sygdomsforløb starter i januar 2007, hvor jeg vågner med en frygtelig hovedpine. Jeg har aldrig lidt af hovedpine og i de tyve år, jeg var ansat hos British Airways som stewardesse, havde jeg meget få sygedage. Jeg har altid levet meget sundt. Jeg drikker yderst sjældent alkohol og har aldrig røget. Ydermere løb jeg gerne over 30 km om ugen, cyklede og svømmede.

Men hovedpinen tager til i styrke, og i marts 2007 begynder jeg at få syns- og føleforstyrrelser. Min hukommelse bliver meget svækket - så svækket, at jeg går forbi mit eget hus, fordi jeg ikke kan genkende det. Det hele er meget skræmmende, og i august 2007 bliver jeg indlagt med lammelser på Rigshospitalets neurologiske afdeling. Under indlæggelsen mister jeg totalt førligheden og ender i en kørestol.

Jeg bliver udskrevet efter en uge med diverse prøver til trods for, at jeg ikke kan holde mig selv oprejst. Jeg er i chok over den behandling. Jeg fornemmer, at lægerne ’hvisker lidt i krogene’ om sklerose. Noget jeg også selv har mistanke om. Jeg får ingen yderligere hjælp, men via egen læge bliver jeg henvist til en neurolog i Charlottenlund. Neurologen mener, at det er en viral hjernebetændelse, og at vi skal se tiden an.

Jeg indlægges også på Gentofte Hospital i oktober 2007, men udskrives uden opfølgning. Herefter er det ambulante besøg hos tropemedicinsk, næse-hals på Gentofte, samt frem og tilbage til Herlev og Glostrup hospital. Sammenlægning af hospitalerne er i fuld gang, så der er kaos alle vegne.

De første alvorlige konsekvenser

Fra maj måned 2007 er jeg nødt til at sygemelde mig fra mit elskede job. British Airways gør alt for at støtte mig, men når

Mai-Britt har kæmpet i otte år. Foto: Privat

jeg med jævne mellemrum sidder i kørestol, er det ikke muligt at udføre mit job. I april 2011 bliver jeg opsagt p.g.a. sygdommen. Det var British Airways lægers opfattelse, at jeg IKKE havde en chance for at få min licens igen pga. lammelserne. Jeg tudede i 14 dage, for jeg har elsket at gå på arbejde og ville gerne have haft muligheden for selv at bestemme.

I december 2007 er jeg så syg, at mine børn må flytte over til min eksmand i London. Det var den hårdeste beslutning i mit liv, men mine børn havde fundet mig i kramper på gulvet, hvor jeg kunne mærke, at jeg var ved at miste bevidstheden. Min sygdom måtte under ingen omstændigheder blive mine børns ansvar. Deres tårer over, at se deres mor så syg, var ubærligt. Mange gange har jeg bandet over, at sygdommen har frastjålet mig at opleve mine børns barndom/ungdom.”

En arvelig sygdom?

Mai-Britt har oplevet flere mystiske dødsfald i sin mors del af familien, hvor visse symptomer/sygdomstegn hos disse fami-

liemedlemmer er nogle, Mai-Britt kan genkende hos sig selv. Tanken om det kunne være noget arveligt, har hun og nogle læger været inde på og er noget, hun frygter i forhold til hendes børn.

”Min søster, Mariann, dør i 2001 under en bypass operation, 42 år. Hun havde influenzalignende symptomer og inden en uge var hun død. Før hendes død havde hun været til diverse læger, hvor hun klagede over, at hun ikke havde det så godt.

Min fætter, Martin, dør i 2008 - kun 30 år gammel. Ved Martins begravelse siger min morbror til mig; ”Mai-Britt nu må du ikke blive bange, men den måde du støtter dig til dine krykker på, er den måde, Martin gik på, lige inden han døde?” Dér går det op for mig, at det her er for mærkeligt, min søsters alt for tidlige død. Min mormor dør som 51-årig. Min kusine Jette fik en halvsvidig lammelse som 31-årig. Min anden fætter Johnny fik en blodprop i hjernen som 50-årig, Johnny fik en bypass operation, men døde senere i forløbet kun 51 år. Min morbror Leif har således mistet to sønner

og rammes også selv af blodpropper.

Min datter, Mia, har fået bortopereret over 30 cyster fra sine æggestokke. Mia er normal/tangeret til lidt undervægtig. Cyster på æggestokkene er normalt for svært overvægtige?? Mia besvimer ofte,, og hun har forhøjet kobber i blodet?? Igen alle disse mærkelige symptomer, som stritter i alle retninger??

Otte år i helvede og i ingenmandsland

Siden 2007 og frem til nu kan jeg kun beskrive som OTTE ÅR I HELVEDE. Ingen læger følger 100% op på symptomer og undersøgelser, og jeg befinder mig i ingenmandsland. Ind og ud af hospitalerne uden en udredningsplan og uden en diagnose - og med de mest forfærdelige symptomer.

I 2008 var jeg også tvunget til at sælge mit hus til langt under salgsprisen og købe et mindre. Jeg flytter i august 2008 til Gilleleje i en anden region, så nu er det forfra efter det kaotiske forløb i 2007 med indlæggelser på fire hospitaler i Hovedstaden.

I oktober 2008 bliver jeg indlagt på Helsingør Hospital, fordi min lever ikke producerer ceruloplasmin (ceruloplasmin er et kobberindholdende protein. Ligger niveauet under normal, kan det indikere kronisk lever- eller Wilson sygdom. Kilde: MedlinePlus). Jeg får også foretaget en leverbiopsi, som viser, at jeg har begyndende fibrose i leveren. Lægen, der foretager biopsien, udtrykker bekymring over leverens farve og konsistens. Desværre skulle Helsingør Hospital lukkes, så udredningen blev tabt mellem diverse sygehuse, da de flytter patienter ud på andre hospitaler.

Hjerte og blodårer undersøges

I 2009-2010 bliver jeg undersøgt hos forskellige læger for mine andre symptomer. Under en yoga time gik jeg i alvorlige kramper, så hele kroppen krøllede sammen. Jeg var lam i benene og måtte bæres ud i min bil. En læge mente, at jeg skulle udredes for hjertet, da jeg også havde kramper i mit hjerte. Så jeg kom på Hillerød Hospital, Hjerteafdelingen, til en 7-dages undersøgelse, men den viste intet resultat.

Jeg kom også til en 'alternativ' privatlæge, hvor jeg fik målt gennemstrømningen i mine blodårer. Resultatet var, at jeg havde gennemstrømning som en 80-årig?? Det samme sagde læger om min søster efter hendes obduktion, hvor de fleste blodårer var meget tilkalkede. Jeg fik tilbudt EDTA-

behandling og blev voldsomt syg af behandlingen, men jeg turde ikke lade være. Efter 6 måneder kunne jeg for første gang i 5 år mærke trangen til at gå på toilettet. Jeg var nærmest euforisk. Ydermere kunne jeg gå lidt bedre, så jeg også kunne køre bil - UDEN krykkerne i bagagerummet. Jeg var stadig syg, men for første gang i sygdomsforløbet var der små fremskridt.

Lægen forsøgte også at få mig undersøgt for sygdomme, der kunne forårsage mine lammelser, men det var svært for en 'alternativ' læge at komme igennem det etablerede system. Jeg gik også hos en neurolog for at finde svaret på min sygdom - uden held.

3 måneder at leve i

Jeg pressede dog på og blev tilbudt en udredning i Århus. Men personalet her glemte at indkalde mig, og jeg blev samtidig tilbudt udredning på Kennedy Centeret i Glostrup i marts 2011. En privat læge henviste mig også til en scanning på Gentofte Hospital. Her man fandt cyste i halsen, i bryst, og i underlivet og over 100 cyster på min lever. Cysten i halsen blev fjernet på Gentofte Hospital for at undersøge cysten for noget malignt (cancer). Dette var heldigvis ikke tilfældet.

På Kennedy Centeret er de 99,9 procent sikre på, at familien har den arvelige sygdom Cadasil, som kun vil give mig 3 måneder at leve i. Men desværre tager testen over et halvt år at få svar på, fordi kræftpatienter har førsteprioritet. Lægerne på Kennedy frarådede mig at tage til Århus, som ville udrede mig for Wilson, fordi 'Wilson ikke er en autosomal sygdom', og Cadasil passer bedre til familiens sygdomsbillede. Dette meddelte jeg Århus. Prøven for Cadasil kom heldigvis tilbage negativ. Men hvad fejler jeg/vi i familien så? Kennedy stoppede bare udredningen efter Cadasilprøven?

Mistroiske læger

I februar 2011 kommenterede Rigshospitalets leverafdeling også på lægernes udtalelser og undersøgelser

fra Helsingør Hospital. De mente ikke, der kunne være tale om begyndende fibrose, for de havde nok stukket nålen ind et forkert sted?? Jeg svarede hertil, at de faktisk tog to nålebiopsier, og begge nålebiopsier viste begyndende fibrose. De mente heller ikke, at jeg har forhøjet kobber, som min egen læge havde målt til 12 gange over normal niveauet?? Jeg fik heller ikke en ordentlig forklaring på, hvorfor jeg ikke producerer ceruloplasmin, noget leverlægen på Helsingør sagde, at han aldrig før havde set. Jeg følte, at Rigshospitalet mente, at kollegerne på Helsingør ikke var dygtige nok?? Man/jeg kom ikke videre her.

Søgen udenfor 'systemet'

I 2012 og 2013 forsøgte jeg hos diverse læger og går i ambulant konsultation. Jeg bliver tilset hver gang, jeg bliver lam med lægernes kommentar om, at "JA, det ser godt nok mærkeligt ud". Jeg kan ikke bære at være SÅ syg uden at blive taget alvorligt. Jeg sender nu desperat egne blodprøver til Tyskland for at udrede mig selv. Jeg er ind imellem så syg, at jeg kun kan ligge på sofaen af ren udmattelse, så det er meget svært at igangsætte noget som helst, lammelserne tager til, og jeg er gul i både øjne og hud.

Min læge gør alt, hvad han kan, og da

Mai-Britt har haft kæmpe støtte i hendes kæreste Søren. Foto: Privat

Mai-Britt (forrest i midten) med sine korkolleger. Foto: privat

mit helbred stadig er dårligt og på grund af de gamle undersøgelser, der bl.a. viste problemer med leveren, bliver jeg i januar 2014 henvist til Rigshospitalets leverafdeling. Men de skriver tilbage, at man ikke kan gøre noget for mig, fordi levertallene er normale, og de mener at have testet for så mange forskellige ting. Først da vi kommer igennem til Gentofte Hospital, senere i 2014, videresender de mig (igen) til Kennedy Centeret og Rigshospitalet, da der er tale om mange cyster. Kennedy påstår hårdnakket, at der ikke findes en polycystisk leversygdom. Da jeg påpeger, at den findes i Centogene's katalog over tests, siger lægen, at de jo ikke er læger? Kennedy afslutter mig i marts 2015 med en bemærkning om, at min sygdomshistorie ikke er arvelig. Rigshospitalet afslutter deres udredning med igen at henvise til Kennedy, "da det synes arveligt??"

Her står jeg i dag - igen udenfor systemet. Jeg er SÅ forvirret og forstår ikke, hvad der foregår - eller ikke foregår - på og mellem hospitalerne.

Store udgifter og angst

Jeg har de seneste år selv brugt over 350.000 kroner for at få et svar. Jeg har bl.a. været i Tyskland med blodprøver til analyse af arvelige sygdomme, har konsulteret Arresødal Hospital samt Hamlet. Uden held i.f.t. at finde en diagnose. Heldigvis har jeg fundet ud af, at jeg ikke

kan tåle protein og ved således at indtage minimale mængder af protein, ja så har jeg lidt mere førlighed. Desværre hjælper det ikke på kramperne, muskelsmerterne og den udtalte træthed.

Min største angst er, at mine børn bliver syge, før jeg har fået diagnosen. Min datters symptomer bekymrer mig.

De klarer sig heldigvis virkelig godt. Min datter, Mia, på 22 er lige blevet færdig som jurist. Min søn Daniel på 19 år er i lære som vvs'er. De bor stadig i London, så jeg ser dem ikke så tit, som jeg gerne ville, fordi jeg skal have en ledsager med mig for at rejse. Det skal med, at den smerte og sorg, vi alle har følt, fortsat er til stede i vores samvær. Jeg håber en diagnose vil kunne gøre dette lettere at leve med.

Megen hjælp men også uretfærdighed

Der er da rigtig megen hjælp at hente i dag, men sygdommen har også lært mig om uretfærdighed i velfærdsdanmark, og om lægernes manglende evne til at diagnosticere, hvis det ikke ligger indenfor deres fag- og interessefelter, og samarbejde på tværs af sygehuse/fagområder.

I forhold til det hele er gået galt i min sag tror jeg de mange neurologiske symptomer forvirrer lægerne, og at jeg selv har presset på og kommet med bud på diagnoser via private læger. Men det har jo været nødvendigt, fordi jeg IKKE har været i et koordineret udredningsforløb. Lige som nu, bliver jeg bare afsluttet uden 100% viden om, hvorfor jeg har alle disse symptomer. Men det er som om, at lægerne læser sidste læges vurdering og ikke tør 'tænke uden for boksen' eller har tid/ressourcer?

Fire år uden økonomisk hjælp

Desværre er jeg for syg til at arbejde, hvilket også er hårdt for mig at se i øjnene. Så

siden marts 2011 har jeg stået uden nogen form for økonomisk hjælp. Kommunen har gennem to jobprøvnings erklæret mig for uarbejdsdygtig, men siger at jeg SKAL have en diagnose for at få økonomisk hjælp?? Min egen læge er rasende over kommunens beslutning om at erklære mig uarbejdsdygtig og så nægte at give mig en førtidspension. Den har han skrevet under på, at jeg bør have, mange gange.

Så oven i smerter og alvorlig sygdom, så har jeg et stort økonomisk pres. Jeg har bedt om udsættelse af ejendomsskatterne, men har fået afslag? Gudskelov har min bank lånt mig penge i mit hus. Det ryster mig, at jeg som ufrivilligt syg ingen hjælp kan få?

Interesser holder mig i gang

Jeg synger i Gilleleje-koret sammen med nogle vidunderlige kvinder. Sammenholdet og vores humoristiske tilgang løfter mit liv. Jeg nyder udstillinger, klassiske koncerter og en god film i biografen sammen med min dejlige kæreste, Søren. Derudover vinterbader jeg og på gode dage står den på motion, bl.a. fitness boks. Jeg har altid været meget fysisk aktiv, og uden min gode form var jeg nok bukket under for sygdommen. Desværre er jeg meget ofte træt og har meget lidt overskud til at være så aktiv, som jeg gerne ville være.

Leverforeningen har også været en stor hjælp, fordi det at møde andre mennesker, der også slås med sygdomme, og det, der følger med, giver et perspektiv og nogle nye vinkler til at takle sygdommen.

Stærk, taknemmelig og har håb

Hver dag mærker jeg efter, hvad jeg kan, og siger til mig selv, at ja i dag kan du ikke gå, men så kan du læse en bog. Jeg er et psykisk meget stærkt menneske, derfor kæmper jeg - vil ikke give op. Den styrke er jeg taknemmelig for at have.

Jeg er også taknemmelig for mine to børn og alle de år, jeg havde hos British Airways. Og så har jeg fået en vidunderlig kæreste, Søren, der forstår at få mig til at føle mig som verdens mest vidunderlige kvinde.

Og det er mit håb, at det en dag vil være muligt at diagnosticere og helbrede de fleste sygdomme." •

NOVARTIS
PHARMACEUTICALS

- støtter Leverforeningen økonomisk

Hvad mener du om Mai-Britts situation?

Deltag i debatten!
facebook
gruppen

Kom til EFTERÅRSMØDE med to utrolig spændende foredrag

Lørdag d. 19. september kl. 10 - 16 Hotel Hedegården, Valdemar Poulsensvej 4, 7100 Vejle

Dagens program:

Kl. 10.00 - 10.30

Kl. 10.30 - 12.30

Ankomst og formiddagskaffe

Foredrag v/Helle Haubro Andersen, Centerleder for Dansk Center for Organdonation. Emnet er om centerets arbejdsområder - seneste har de overtaget opgaverne fra Oplysning om Organdonation..

Kl. 12.00 - 13.30

Kl. 13.30 - 15.00

Buffet og hyggeligt samvær

Foredrag af frivillige fra foreningen Danske Hospitalsklovne. Foreningen er landsdækkende og har eksisteret siden 2003. De vil fortælle om deres arbejde med at sprede glæde blandt børn, der er indlagt på de danske hospitaler, og et pusterum for de pårørende. Hospitalsklovnenes vigtigste opgave er at observere, lytte og leve sig ind i hvert enkelt barns reaktioner og følelser. Vi hører om, hvordan de bruger humoren og fantasien for at løsne op for de mange følelser, barnet oplever og i forsøget på at styrke barnets selvværd.

Kl. 15.00 - 16.00

Eftermiddagskaffe, socialt samvær og afslutning.

Efterårsmødet er fortsat gratis for medlemmer. Medlemmer, der betaler enkeltkontingent, kan i alt deltage med 2 personer gratis. Medlemmer, der betaler familiekontingent, kan i alt deltage med 4 personer gratis.

Af hensyn til hotellet skal vi have tilmelding til arrangementet **senest fredag den 4. september** til Anna Lise Thomsen på tlf. 2250 1250 (hverdage 9-17) – tilmeldingen er bindende..

Vi i bestyrelsen håber på en rigtig hyggelig dag med stor tilslutning. •

Fotos: Dansk Center for Organdonation og Danske Hospitalsklovne

Leverforeningens bestyrelse

Kontaktformidler og næstformand

Anna Lise Thomsen

Krogen 4, Hjordkær, 6230 Rødekro

Foreningens tlf.: 2250 1250. Tlf.tid hverdage kl. 9-17

E-mail: hat@svenet.dk

Kasserer

Nuria Ebbesen

Enev. Sørensens Vej 10, 6000 Kolding

Tlf.: 4240 0802

E-mail: nuria@live.dk

Fundraiser

Kæthe Jørgensen

Hvedholmvej 8, 5230 Odense M

Tlf.: 6615 8218

E-mail: katejor@hotmail.com

Landsformand

Lone McColaugh

Åløkkehaven 30, 5000 Odense C

Tlf.: 2126 8250

E-mail: formand@leverforeningen.dk

Sekretær

Morten Frederiksen

Gøgevænget 13, 3390 Hundested

Tlf.: 4798 5000

E-mail: mortenlundgren@gmail.com

Suppleant og administrator på Facebook

Hanne Dica Trøstrup

Gadekær 15, 6200 Aabenraa

Tlf.: 4034 2562

E-mail: hannetrostrup@gmail.com

Suppleant og redaktør af Levernyt

Per Baltzersen Knudsen

Karlsunde Strandvej 10, 2690 Karlslunde

Tlf.: 2223 1802

E-mail: pbk@tdcadsl.dk

Julearrangement

Reservér allerede nu lørdag den 21. november til Leverforeningens hyggelige julearrangement. Vi holder det igen på det stemningsfulde Tøystrup Gods ved Ringe på Fyn. Se mere udførlig omtale i næste nummer af Levernnyt ultimo oktober. •

Opstart af pårørendegruppe i Leverforeningen

Af Hanne Trøystrup og Lone McColaugh

I maj startede vi den nye pårørendegruppe i Leverforeningen. Vi har dannet gruppen af pårørende med formål at støtte og hjælpe, når det brænder på blandt Leverforeningens medlemmer.

På det første møde, hvor vi var otte personer, gennemgik vi vores historie og erfaringer som pårørende til enten en søn, mand eller kone, som er leversyge og/eller transplanterede.

Vi har alle haft udfordringer på forskellig vis i forhold til sygdomsforløbene og har hver især erhvervet en del viden, som vi gerne vil hjælpe andre pårørende videre med. Det gælder bl.a. oplevelser og udfordringer i forhold til det sociale liv med familie og venner, økonomiske muligheder og begrænsninger, tilknytning til arbejdsmarkedet og erfaringer med lægehuse og sygehusvæsenet.

I samme båd og ikke alene

Det var en rigtig god oplevelse og samtidig en lettelse at dele erfaringerne med hinanden. Det er altid godt at vide, at vi er flere i samme båd, og at vi ikke står helt alene i verden.

Noget af det, som har undret os mest, er den uvidenhed, vi som pårørende har stået overfor i forbindelse med en leverkoma. De færreste - eller ingen af os - har fået oplysninger om den skræmmende tilstand, som vores leversyge børn, mand eller kone kunne blive udsat for. Hvad er leverkoma? Hvordan opstår den? Kan vi på nogen måde forhindre den? Hvor lang tid bliver det ved? Ta'r hjernen skade og bliver vores familiemedlem nogensinde normal igen? Alle disse spørgsmål kunne være rigtig godt at få svar på, så snart man får diagnosen 'Levercirrose'.

Angsten som følgesvend

Uanset hvor godt vores familiemedlem klarer sig og har klaret sig igennem sygdomsforløbet, så har vi alle fået en ekstra følgesvend i livet – og det er angsten. Angsten for at det kan ske igen og angsten for at miste. Men vi er også blevet stærkere som mennesker. Vi har lært at leve livet, og at få det bedste ud af de muligheder, som vi har.

Pårørendegruppen vil gerne medvirke til at støtte andre pårørende og udbrede kendskabet til forskellige former for komplikationer, der kan opstå i kølvandet på et svært sygdomsløb. Gerne i samarbejde med sygehusvæsenet.

En ny undersøgelse, foretaget af organisationen Pårørende i Danmark, viser, hvor vigtigt det er at tage hånd om de pårørende. Undersøgelsen viser også, at stress og udbrændthed blot er nogle af konsekvenserne ved at være pårørende til en alvorligt eller kronisk syg.

Plads til flere eller har du brug for hjælp

Pårørendegruppen består p.t. af 8 medlemmer, og vi har plads til flere. Er du interesseret, så kontakt Formand Lone McColaugh på e-mail: formand@leverforeningen.dk

Har du brug for hjælp, kontakt os også på formand@leverforeningen.dk eller tlf. 2250 1250. •

Astellas Pharma a/s, Kajakvej 2, 2770 Kastrup, Tlf.: 43 43 03 55

Leverforeningen

B